

Laureată a concursului național de creație literară „Orașul meu”, ediția a II-a, 2021, deținătoare a Premiului de excelență la categoria 17-19 ani, secțiunea Poezie. Elevă la Liceul Teoretic Republican „Aristotel” din Chișinău. Cadrul didactic – Pârău Lucia.

Mirolina MOCANU

ORAȘUL MEU DIN PIATRĂ ALBĂ

Din văzduhul tulburat se înalță mândrul soare,
Străpungând întinsa zare, demn, orașul meu răsare
Printre raze-și fac conturul doua porți din piatră albă
Și din codrii de smarald se deschide floarea dalbă.

Vechea uliță din vale sună a doină din străbuni,
Pătrunsă de-a ei splendoare, mă pierd printre fonațiuni.
Lacul lucitor al văii oglindește o umbră clară,
Pe albastrul cer, agale, un puternic vultur zboară.

Câtă glorie ascunde acest cadru mic urban?!
De la voievodul Ștefan cu făptura-i de titan,
La Eminescu, Mateevici, Blaga sau Alecsandri,
Care astăzi, pe alee, stau sculptați în tonuri gri.

Cum aş putea oare să redau mari controverse,
Ici – arhitectură veche, colo sunt clădiri imense.
Turnul nalt din capitală, al istoriei gardian,
Când Artcor-ul reprezintă modernismul prin design.

Orașule, tu, plin de legende populare,
Cică însăși Măreția a decis să-ți dea creare.
Pe-aci hoinăresc, se vede, suflete cuprinse-n dor
De țărani și negustori, voievozi și domnitori.

Chișinău, tu, floare cucerită de ardoare!
Pus de atâtea ori, în timp, la imensă încercare
Prin veacuri apuse și false promisiuni
Poți spune cu voce tare: „E vremea oamenilor buni!”